

МАШИНСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ		
Пријељено 27.12.2010.		
Орг. јед.	Број	Пријем/Приједност
1	612-590/10	

- МАШИНСКОМ ФАКУЛТЕТУ У НИШУ
- СЕКРЕТАРУ ФАКУЛТЕТА – ПРАВНОЈ СЛУЖБИ
- ОДСЕКУ ЗА НАСТАВУ И СТУДЕНТСКА ПИТАЊА
- КОМИСИЈИ ЗА ПРЕГЛЕД, ОЦЕНУ И ОДБРАНУ
МАГИСТАРСКЕ ТЕЗЕ КАНДИДАТА НЕНАДА
АПОСТОЛОВИЋА, ДИПЛ. ИНЖ. МАШ.

ПРЕДМЕТ: АУТОРИЗАЦИЈА ПРИМЕДБИ ИZNЕСЕНИХ НА ТРЕЋОЈ СЕДНИЦИ
НАСТАВНО-НАУЧНОГ ВЕЋА МАШИНСКОГ ФАКУЛТЕТА У НИШУ,
ОДРЖАНОЈ 17.12.2010. ГОДИНЕ

Поштовани,

На трећој седници Наставно-научног већа Машинског факултета у Нишу, одржаној 17.12.2010. године, а у вези тачке 7. : „Усвајање Извештаја Комисије за преглед, оцену и одбрану магистарске тезе кандидата Ненада Apostоловића, дипл. инж. маш., под називом: *Истраживање и оптимизација концентришућих соларних пријемника за област средње температурне конверзије сунчевог зрачења у топлоту*“, изнео сам неколико примедби које се суштински односе на учињене некоректности у самом раду и то приликом цитирања и нецитирања преузетих делова текста и слика из литературе и то :

1. На страни 3., у тачки 2.1., став два пише: „Концепт сложеног параболичног колектора CPC-2V (В. Стефановић [4]) потиче од Винстона.“, чиме се изврност концепта параболичних концентратора соларне енергије у (латинично) ознаки CPC-2V директно приписује г-дину В. Стефановићу.

Изворни концепт сложеног параболичног колектора у ознаки CPC-2V је први пут јавности приказан 1994. године у Дипломском раду под називом „Модификовани сложени параболични концентратор CPC-2V“ аутора, моје малености, Бобана Николића (у литератури горе поменуте магистарске тезе се наводи под редним бројем [5]). Извод из поменутог рада је касније презентован на 26. Конгресу о климатизацији, грејању и хлађењу, Београд, новембар 1995. и публикован као изабрани рад (у литератури горе поменуте магистарске тезе се наводи под редним бројем [6]).

Навод у литератури поменуте магистарске тезе под р.бр. [4] „Стефановић В., Пример соларног пријемника за средње температурну конверзију сунчевог зрачења у топлоту, Национални пројекат НПЕЕ 709300036“, како се и из самог наслова пројекта види, обраћује један од могућих примера, односно начина извођења, колектора заснованог на концепту Б. Николића и никако се не може третирати као посебан концепт, што се и увидом у поменути пројекат може закључити.

С обзиром да је из приложеног потпуно јасно ко је аутор концепта сложеног параболичног колектора CPC-2V, у горе поменутој тачки 2.1., став два, треба уместо цитирања „В. Стефановић [4]“ експлицитно да стоји „Б. Николић [5]“, односно:
„Концепт сложеног параболичног колектора CPC-2V (Б. Николић [5]) потиче од Винстона.“ чиме се смисао реченице не губи а иста постаје веродостојна.

2. На страни 4., Слика 2., треба додати одакле је слика преузета, односно Б. Николић [5].

3. На страни 4., став 1. пише: „Основне карактеристике пријемника проистичу из остваривања следећих захтева:“ и испод се ти захтеви набрајају, који су иначе преузети из основних захтева постављених испред концепта колектора CPC-2V, а након реализације су постали практично и основне карактеристике колектора CPC-2V, - детаљно објашњено у Б. Николић [5]. С тим у вези, став 1. треба да гласи: „Основне карактеристике пријемника проистичу из остваривања следећих захтева (Б. Николић [5]):“

4. На страни 5., став 1., трећи ред, пише: „... што је оптичком анализом објашњено [5,6]“. Начин навођења литературе у раду је такав да се осим редног броја из наведене литературе уписује и иницијал имена и пуно презиме (пример: на истој страни, трећи, четврти и шести став). С тим у вези, нејасно је из ког разлога је у спорном случају направљен изузетак.

Коректно би било да стоји: „... што је оптичком анализом објаснио Б. Николић [5]“ или : „... што је оптичком анализом објашњено (Б. Николић [5])“.

5. На страни 59., Слика 61., треба додати одакле је слика преузета, односно Б. Николић [5].

Генерално, приступ потписивања слика у поменутом раду је такав као да је аутор рада и аутор слика, што овде није случај. У многим научно-стручним радовима са, на пр. западноевропског, америчког и др. подручја, уз преузету слику, дијаграм, текст и сл., уз обавезно навођење литературе, стоји и нека од речи која изражава захвалност и корелације у академском свету („с љубазношћу ...“, „уз одобрење ...“ и сл.), шта не умањује вредност и допринос рада а највише говори о самом аутору, а и ментору (*if any*).

Горе изнесене примедбе (од 1. до 5.) изнесене су у циљу заштите интелектуалне својине и искључиво их као такве треба узети у обзир.

С надом у успешно разрешење ове непријатне ситуације,

У Нишу, 22.12.2010. год.

Мр Бобан Николић, дипл.инж.маш.